

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tujje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v petek 5. junija 1885.

Dolenjska volitev in g. baron Winkler.

Z Dolenjskega dohajajo nam telegrafičnim in pismenim potom taka poročila o agitaciji političkih organov za Šukljeja, da se nehote vprašamo, ali še živimo pod Taaffejevo vlado, ki je baje v drugih deželah uradnikom ukazala, da se naj ne utikajo v volitve ali pa so se vrnil časi Bachovega in Widmannovega pritiska, ki so starejim rodoljubom še v živem spominu. Svobodna volitev je prvi pogoj ustavne države. Kdor volilce sili, da svoj glas ne oddado po svojem prepričanju ali da se izdrže volitve, ker se boje materijalne škode, ako volijo po svoji vesti, ta izpodkopava pravni čut v narodu in širi tisti pesimizem napram državnim interesom, kateri se pri nas v Avstriji le že prepogostom opazuje.

Ako, recimo, okrajni glavar skliče svoje podložnike političkega in davkarskega urada ter jim reče: „Jaz volim tega in tega, recimo Šukljeja, ker tako želi deželni predsednik in pričakujem, da boste vsi tako glasovali, kakor jaz,“ potem ni čuda, da vseh 18 svoj glas odda po če prav nedirektnem ukazu šefovem. Kajti štete so glave in še izostati ni varno. In ako drugod okrajni glavarji hodijo od hiše do hiše in vsacega volilca osebno in posebej nagovarjajo, potem se ne čudimo, da se omaja ta, oni pa raji doma ostane in da, kakor se nam poroča, tretjina volilcev raji ne gre na volišče, nego da se izpostavlja tacemu pritisku. In če okrajni glavar upiše v volilni imenik 30 kmetov volilcev, dasi po deželnem in državnem zakoniku smejo v mestni skupini voliti le mesta in trgi, krati s tem mestnim volilcem pravico in ravna proti jasnemu zakonu. Toda o tem bode gotovo še govor v državnem zboru, kedar pride na vrsto verifikacija te prečudne dolenjske volitve.

Meč konfiskacije, kateri visi nad nami, sili nas mnogo zamolčati. Dovoljeno pa nam je vsaj vprašati g. barona Winklerja: S čim se je pregrešil g. grof Margheri v šestih letih svojega poslanstva proti vladi in proti večini, da ga s takim trudom hoče izpodrinuti? Ali ni vselej glasoval za vse vladne predloge, če je po njih se tudi nakladalo kako novo

breme ljudstvu? Ali ni bil o vsaki priliki odločen pa tudi odličen pristaš naše in Dunajsko-vladne stranke? Naš centralni volilni odbor proglasil je grofa Margherija so glasno kandidatom narodne stranke. G. baron Winkler pa centralnemu volilnemu odboru nasproti deluje na vse kripje za Šukljeja, za katerega se ni oglasil niti jeden član centralnega odbora.

Kdo pa sedi v centralnem volilnem odboru? Poslanci, katere je izbral narodni klub kranjskega deželnega zbora, možje, ki so izkušeni rodoljubi in ki uživajo dolgoletno zaupanje naroda. Gg. Svetec, Grasselli, Klun, Murnik, Poklukar, dr. Bleiweis, Robič, dr. Vošnjak so se so glasno izrekli za grofa Margherija, g. baron Winkler se ne briga za vse te može, kateri so do poslednjega časa mu bili podpora in preko njih glav si izvoli osebnega kandidata, za katerega ne mara narod slovenski, ne na Kranjskem, še manj pa zvnaj kranjskih mej.

Slovenci smo vajeni, da se vlada utika v naše volitve in le jedenkrat nam je sreča bila dana, da smo svobodno volili, leta 1879, ko je nepozabljivi nam predsednik Kalina vodil krmilo deželne vlade, kateri je res popolnem objektivno zdržal se vsacega uplivanja na volitveno gibanje. Zato se danes še zadostno spominjamo tistega srečnega dneva, ko smo po zmagi v kranjskih mestih se zbrali v čitalnici in so nam došle od vseh stranij častitajoče brzojavke z nami radujočih se bratov.

Kakšen razloček mej tistim dnevom in včerajšnjim. Komur še bije srce pošteno za narodno stvar, pričakoval je skrbipolen vesti z Dolenjskega. In ko se je zvedelo, da tista oseba, ki je kriva vsemu razdoru v poslednjem času, vsaj pri prvi volitvi ni zmagala, odvalil se je marsikomu kamen od srca.

Kakor pa ima vsako zlo tudi svoje dobro, izcimil se bode ravno iz te volitve zaželjeni srd jedinosti cele narodne stranke v glavnem mestu Ljubljanskem. In če g. baron Winkler misli, da je že dospel do take mogočnosti, da lahko vlada brez narodne stranke, potem se bode kmalu prepričal, da brez simpatij in sodelovanja naroda ni nobenega uspešnega dela.

Od dolenjskih volilcev pa pričakujemo, da bodo pri ožji volitvi glasovali za g. grofa Margherija ter

tako dokazali, da njim je višje jedinost v narodu, nego jedna oseba.

Sicer pa mirno in hladnokrvno pričakujemo izid ožje volitve, ker nas mnogoletna skušnjava uči, da „svaka sila do vremena“. Imeli smo že hude čase, ko sta Bach in Widmann nad nami vihtila trdo svoje žezlo, a Bach in Widmann sta šla, narod slovenski pa je ostal in vselej krepkeje stopil na noge. In tako bomo preboleli tudi sedanjo dobo, to tem gotoveje, ker so najnovejši dogodki imeli to dobrodejno posledico, da so se vrste narodne stranke prav tesno stisnile vkupe, da vlada mej nami sloga in da smo vsled tega nepremagljiva falanga.

Dragi sodržavljani!

Dne 5. junija t. l. volimo poslanca v državni zbor za skupino mest in trgov Celje-Brežice. Mi hočemo Avstrijo vzdržati in okrepiti na njenih naravnih podlogah, mi smo prepričani, da vsako telo je samo tedaj zdravo in močno, — ako so zdravi in krepki posamični udje tega telesa, in zato skrbimo, da ne hira nobeden del našega državnega telesa, da se v svojih mejah razvijajo moči vsake dežele in vsakega naroda, ki živi v slavem našem cesarstvu, ker z močmi posamičnih delov raste sila in mogočnost celote, cele države. Ako se na primer zanemarja skrb za razvijanje in blagostanje le jednega od avstrijskih narodov, hitro nastaja tam siromaštvo, neha potem plačevanje davkov, pri siromaškem, zanemarjenem narodu, to pa boli vse druge avstrijske narode, ker morajo potem slednji plačati toliko več za državne potrebe, zatorej se mora vsak razumen Avstrijec potegovati za enakopravnost vseh narodov, in za to, da si vsi mej seboj pomagamo. Mi stojimo popolnem na tleh avstrijske državne ustave in delamo, da se ona uresniči v vseh določbah, posebno tudi v svojem 19. členu, ki ukazuje ravnopravnost vseh avstrijskih narodov. Tej prvej terjati zdravega razuma in človekoljubja protivi se stranka, ki se je imenovala „stranko ustave“, hitro pa popustila ustavo, ko je šlo za uresničenje po njej samej sklenene državne osnove. Kandidat te stranke je dr. Foregger.

No, ta stranka je od zgodovine sojena, ker je popustila moralna načela v svojej politiki, ker

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Šestindvajseto poglavje.

Bolnišnica.

(Dalje.)

Na klic gospe Hopove priletela je cela množica mladih žensk. Po črni obleki, visokem predpasniku in po mali beli čepici mislil bi bil skoro na usmiljene sestre. Bile so domače pomagalka bolnišnične, sami bodoči doktorji v porašnikih za svobodno Ameriko. Z največjo paznostjo so sledile mojemu zdravijočemu potovanju od bolnika do bolnika. Čudil sem se jasnim besedam, s katerimi so mi zgodovino vsake bolezni pripovedovale; čudil sem se tudi njih skrbnosti, s katero so vse moje besede in zapovedi zapisovale. Vender sem imel preveč zdrave pameti, da bi bil tem sanjarskim poskusom resnoben pomen priznaval; zato sem vprašal tudi gospo Hopovo, česa da se od te čudovito odgoje nadeja.

Jaz mislim vsekakor, odvrnila mi je, da se bližamo veliki bistveni preuredbi. Te mlade učenke so že dve leti obiskovale porodišnico; bodoče leto vstopile bodo v kliniko (oddelek) za ženske bolezni ter se s tem za popolne zdravnike izurile.

Dobro! vskliknil sem, to bode kaj mično za nas druge sivobradce, če bode nas osemnajstleten Hippokrat v krinolini in s čipkami zdravil.

Ne, tega ne, rekla je, z vami gospodi nečemo nič opraviti imeti. A porodničarstvo, oskrbovanje malih otrok, ženske bolezni, ženska norost, to vse je naš delokrog; in to mi bolje razumemo, nego vi možki. Vam bodo prepuščale le ranocelnštvo in nekatere izredne slučaje. Za-se bomo dobile vse, kar vam mati ali žena le nerada zaupa; pregnale vas bomo iz lastnine, katero ste si po krivici prisvojili. Me bomo zopet sramožljivost uvedle v zdravilstvo. Predsodek bode po stari navadi kričal zoper nas; a za nas so žene, očetje in možje in zmagale bomo; ali vi ne mislite tega?

Kaj naj se prenapetnežu odgovori, zlasti če je ta prenapetnež ženska, to je po naravi slabotno in ustrojni trmoglavosti udano bitje? Pretrgal sem pogovor ter sem dalje bolnike pregledaval. Bolezni

neso bile nevarne in mladi bolniki so bili tako lepo in primerno oskrbovani, da sem imel res le neka malega uravnati. Izvršiti sem imel le jedno nepomenljivo operacijo. Otroku sem prerezal na vratu hudo in zelo nadležno mu bulo. Lehka roka, lepa prav krasna obveza ste že od nekdanji bili največa slava pariški šoli; zato sem imel toliko vspeha tudi pri mladih učenkah. Vso mojo obvezo s preumnimi zavoji so precej narisale, ter narisek kot vzgled v operacijski sobani obesile. Ko sem videl toli razuma, toli dobre volje, toli paznosti, zares sem lahko vsaj za trenotek priznal, da ženske ne znajo le otrok z močnikom pitati, ampak da so tudi za druge reči kaj pripravne. To je vse popolnem lepo, rekel bi bil Montaigne, pa kaj! še ženske ne nosijo hlače!

O pravem času mi je v glavo šinila ta modra misel in na svojo čast lahko rečem, da sem zvest ostal starej veri svoje fakultete. V politiki, v državnem življenju naj bodo novotarije; tu nič ne škodujejo, a v drugih razmerah, živio predsodek! Dokaz njegove koristnosti je v tem, da ima za se večino ljudij in da novotarje povsodi kamnjajo. Te mlade krivoverke so se mi zdele mične, a v

neče izvesti enakopravnosti, katero je sama kodificirala, ker neče vseh Avstrijcev pripoznati kot enakopravne otroke jedne matere, kar so in hočejo biti. O ravnopravnosti pač ne more več prepričati ljudi, ki dobro hočejo veliki naši Avstriji. Jednaka bremena, jednake pravice!

V notranji politiki Avstrije hočemo torej, da se bremena in pravice pravično razdelijo na vse državljane, da se na duševni in materialni blagor vseh dežel in narodnostij očetovsko gleda in dela. S tem se bode vzdrževalo in krepilo vseavstrijsko domoljubje in na podlagi enakih pravic v vseh strokah državnega življenja mora se priti do toliko nam potrebnega notranjega miru, v katerem bomo skupno delali za svoje raznovrstne in mnoge materialne in duševne potrebe.

Da se ohrani in razvija naše pojedelstvo, vinogradstvo, rudarstvo, naša industrija in trgovina, treba je našim pridelkom in izdelkom izdatne brambe proti tujezemski konkurenciji po primerni carini, ki se naj jemlje od tujezemskih produktov, pravažanih v naše cesarstvo. Odločno in z vsemi postavnimi sredstvi moramo se torej protiviti carinski zvezi (Zollunion) z nemškim cesarstvom, katero zastopa kandidat nasprotne stranke dr. Foregger. Taka zveza bila bi prvič pogin naše produkcije vseh vrst, ker bi jo produkti nemškega cesarstva potopili, — in drugič prva stopinja do pogina državne samostalnosti Avstrije.

Mi nečemo, da bi Avstrija živela od milosti katere koli sosedne države. Naš poslanec ne sme glasovati, kakor je dr. Foregger to storil, zato, da bi bila Avstrija ponižana mej države druge vrste. Veseli nas, da lahko opominimo, da je z nami glede carinske zveze z Nemčijo in državne samostalnosti Avstrije deželni glavar štajerski grof Wurmbrand tudi nasprotnik dra. Foreggerja.

Prepričani smo, da nobeden uradnik, nobeden vojak, sploh nobeden pravi avstrijski domoljub ne more in ne sme glasu svojega dati dra. Foreggerju, ampak da „Avstrija je v našem taboru“, in mi v prav avstrijskem.

Grof Wurmbrand, naš soboritelj za državno in narodno-gospodarsko samostalnost Avstrije, ki sicer tudi ravnopravnost priznava, bil je od Graške trgovske zbornice jednoglasno za kandidata pri državnozbornski volitvi vsprejet. Z njim se tudi strinjajo udje Graške trgovske zbornice v našem volilnem okrožju, gg. Karol Traun v Celju, Gustav del Cot v Brežicah in Sutter v Konjicah. Ti gospodje so za grofa Wurmbanda, ne morejo torej glasovati za njegovega nasprotnika na narodno-gospodarskem polju dra. Foreggerja, kateri bi s svojo carinsko zvezo naše izdelke in pridelke ob ceno spravili. Trgovci in obrtniki torej ne morejo glasovati za dra. Foreggerja, ako so prijatelji svojega kruha, ampak morajo z nami glasovati.

Pošteno domače delo mora se braniti! Rokodelcem in obrtnikom našim mora se zagotoviti zaslužek. Tako se bodo tudi proč obračali od prekucijskih mislij.

Priporočamo za poslanca moža, ki je sam cesarski uradnik, ki je častno vedno poviševal avstrijsko črno-rumeno zastavo, glede narodnih prepričev pa vedno skušal pomirjevati razsrjene nasprotnike.

Naš kandidat za mesti Celje in Bre-

verstvo samo je bilo ostudno, nikakor mu nesem mogel pritegniti.

Ko sem vse bolnike pregledal, šel sem k seji upravnega svetovalstva. Gospa Hopova me je spremijala ter se je mej nas vsedla, vender nje navzočnost ni nikogar osupnila. Med trustees ali upravniki našel sem znane osebe: lekarja Rosa, vrlega polkovnika Saint Johna, ljubeznjivega Humbuga in nestrpnega puritanca Noa Browna. Načelnica je prva govorila. Pojasnjevala je z dokazi v rokah in s prav primernimi izrazi nedostatnost poslopja ter povdarjala potrebo, da bi se kupil sosedni vrt ter za igrališče prebolnikom pripravil. Ko je končala, vprašali so mene, kaj jaz o tem mislim.

To izvrstno misel, rekel sem, odobrujem popolnem. Prepričan sem tudi, da če upravni gospodki jednako jasno in dobro izdelano spomenico izročite ter jej ta načrt priporočate, bode v osmih do desetih letih dobili privoljenje za to nujno zboljšanje.

O katerej upravni gospodki pa govorite? vprašal je polkovnik, ki je kot najstariji mej nami predsedoval.

Jaz govorim o osrednji upravni gospodki za vse bolnišnice.

žice, za trge: Žalec, Vranksko, Mozirje, Ljubno, Gornji Grad, Soštanj, Šmarje, Laško, Sevnica, Kozje, Vitanje, Rogatec, Konjice in Vojnik — je gospod

cesarski svetovalec **Jožef Jerman**, bivši c. kr. okrajni komisar v Brežicah.

Pišite vsi njegovo ime 5. junija na volilne liste!

Živio cesar! Živela Avstrija!

Volilni odbor za dojenje Štajersko.

P. n. gg. volilcem kranjskega velikega posestva.

Ker si prizadevam biti političnim strankam nasproti vedno pravičen, in ker si želim kot deželni glavar v interesu javnega blagra pospeševati mirno, zložno delovanje obeh narodnostij v deželi, navdaja me z žalostjo od častitega volilnega odbora ustavnih veleposestnikov na svoje volilce proglašeni oklic, ker je ta po moji misli, žalibog, tak da bi prepad med strankama preje razširil, nego premostil.

Živo obžalujem, da se v tem oklicu oponaša, kakor bi se nahajali v moji domovini elementi, ki bi nameravali razvozlati državno vez ter Kranjsko ločiti od dednih avstrijskih dežel. Svojo najiskrenejšo udanost do naše cesarske domovine razodevali smo na pristrčen način tudi nedavno pri nepozabljivi deželni slavnosti leta 1883.

Veliko po-estvo je po moji misli poklicano, vez, ki veže kronovine mej seboj in zajedno s krono, ožje zategniti; v njegovem interesu je da ohrani v svojem krogu jedinstvo, in po pravici pričakuje se od njega, da, oprto na spoštovanje, zaupanje in sočutje prebivalstva, uporablja svojo prednost v javnem življenju na korist države in dežele. Vse veliko posestvo dežele Kranjske naslanja se na ustavo. S tega stališča ne bode se branilo privoliti, da se na jedni strani razvijajo vsaki narodnosti po državnih temeljnih zakonih zagotovljene pravice, na drugi strani pa, da se pospešuje avtonomija posamičnih kronovin, v kolikor se to strinja z interesom skupne države. Obe frakciji kranjskega velikega posestva sta si gledé inteligence, stanú in posestva jednaki; obe vežejo isti interesi; to so faktorji, ki se mi zdé primerni, da se po njih posamični deli združijo v skupno celoto.

Navdaja me prepričanje, da večina velicega posestva, ker je pomirljivega duha, ni nasprotna temu, da se potom sporazuma pošljejo v parlamentno areno skupni poslanci, ki bi pri svoji previdnosti, pri svojem zmernem in konservativnem mišljenju, držé se „zlate srede“ in v svesti si svojega smotra, imeli sposobnost, z besedo in dejanjem zastopati državne in deželne interese. Vprašanje bližnje državnozbornske volitve velikega posestva da se po moji misli dovoljno rešiti le na polagi kompromisa.

Prešinjén dobrohotnega namena dovoljujem si toraj častite svoje tovariše v velikem posestvu vabiti, da blagovolijo vsprejeti samosvestno nasvet pravičnega kompromisa, zavračaje od sebe katerokoli si bodi insinucijo, ter oddati svoje glasove v tem zmislu pri volitvi dne 5. junija.

V vsprejetji kompromisa vidim velikodušen, patrijotičen čin kranjskega plemstva in velikega po-

Kaka pošast pa je to? rekel je Humbug smejaje. Brown, ali je to morebiti novo ime za Leviathana?

Le v stran šale, rekel sem Humbugu; jaz mislim, da je ta bolnišnica kot vse druge pod varstvom in nadzorništvom osrednje upravne gosposke? Ali mesto, ali država, ali kak poseben odbor vodi, nadzoruje in ureja našo bolnišnico? to nič ne de; jasno je, da vsakakor od koga ali od kake reči zavisi.

Ta jasnost, odvrnil je grobi Brown, je popolno nasprotje resnici. Hvala Bogu! mi ne zavisimo od nikoga. Združili smo se, da bi revo lajšali; za to skupno žrtvujemo svojo dobro voljo, svoj čas in svoje denarje; predložili smo svoje ustanovilo državi, ki nas je za društvo proglasila. Kdo bi imel še pravico mešati se v naše zadeve? Ali je streženje bolnikom hudodelstvo? Ali je izključna naloga državi ali občini? Kristijan sem in po svoje podpiram reče; kdo bi mi smel braniti izvrševati to prvo svojo dolžnost? Ali kdo zveličanje doseže po zastopnikih?

(Dalje prih.)

sestva, kateri bi bil naši, od nas vseh jednako ljubljene domovini gotovo v čast in korist.

V Ljubljani dne 31. maja 1885.

Gustav grof Thurn,
deželni glavar.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. junija.

V petek volijo za **državni zbor** mesta na Štirskem 8, na Koroškem 3 in na Moravskem 13 poslancev, veleposestniki v Bukovini 3, na Spodnjem Avstrijskem 8 in na Kranjskem 2 poslancev, trgovske zbornice na Českem pa 7 poslancev. — Izmej predvčeraj na Dunaji voljenih poslancev so liberalni: Herbst, Kopp, Jaques, Weitlof, Suess, Sommaruga, Matscheko in Wrabetz, demokrati pa: Lueger, Pattai, Kreuzig in Kronawetter. Kakor se iz tega volilnega izida vidi za židovske liberalce predvčeraj na Dunaji ni bil posebno srečen dan. Tembolj jih jezi, ker so nekateri voljeni demokrati tudi odločni nasp otniki židov. Kako so bili veseli, ko je v kmetskih občinah propal protisemit Fürnkranz, a sedaj je veselje pri kraji, kajti zamenil ga bode lahko baš na Dunaji voljeni dr. Pattai. Iz posamičnih volilnih okrajev imamo dostaviti, da je najhujša borba bila v Leopoldstadtu. Ne le, da je tam tekla kri in da je tudi policija kakih 30 oseb zaprla, ampak bilo je dolgo časa dvomljivo, kdo da zmaga. Židje napeli so vse svoje sile, da zmagajo s prof. Suessom. Da denarja pri takej priliki neso štediti, si lahko mislimo. Pa v klub vsemu židovskemu pritisku dobil je protisemit Schneider 1910 glasov, kar je vse-kako častna manjšina. Suess je pa dobil 2665 glasov. V volilnem okraju Landstrasse je liberalni kandidat dobil 2685 glasov, demokrat Mandl pa 1518. V okraju Wiednu je liberalcec Matscheko zmagal s 1998 glasi proti protisemitu Haucku, ki je dobil 1259 glasov. 590 glasov je pa v tem okraju dobil protisemit Völk. V Neubau-u voljeni demokrat Kreuzig, ki je zmagal z veliko večino, je po svojem poklici krojač. Zanj so posebno hudo agitovali obrtniki, ki so hoteli, da jih zastopa kak poslanec njih stanu. Znani kričač dr. Löblich propadel pri volitvi. Ta mož je vedno igral dvojno rolo. Na jednej strani dobrikal se je malim obrtnikom, na drugej je pa podpiral židovske liberalce. To mu je pomaglo k propadu. Dokler so demokrati mislili kandidovati barona Walterskirchena na Dunaji, so liberalci pospeševali Löblichovo kandidaturu, ko se je Walterskirchen odpovedal kandidaturi, so pa liberalci zbrali si družega kandidata. Iz navedenih volilnih rezultatov se razvidi, da tudi v onih volilnih okrajih Dunajskih, kjer so sedaj zmagovali liberalci, imajo demokrati in protisemiti mnogo privrženecv in čez šest let utegnejo doseči še večje vspehe. Posebno petakarji so vsi za demokrate in protisemite. V drugih mestih na Spodnjem Avstrijskem bili so voljeni nemški liberalci: Ofner, Dobler, Richter in Pernerstorfer, ter protisemit Fiegl. V Kremsu ni voljen Stigl, kakor se je sprva poročalo častikom, ampak je le dobil največ glasov pri prvi volitvi. Pri ožji volitvi, ki se je vršila takaj popoludne, sta dobila Dobler in Stigl jednako glasov in konečno je odločil žreb za Dobler-a. Izmej novovoljenih spodnjeavstrijskih mestnih poslancev jih je 8 prejšnjih in 9 novih poslancev. — Na Zgornjem Avstrijskem voljeni so liberalci Eigner, Vielguth, Spann, Wickhof, Gross in Klinkosch. Dva poslanca sta nova, in 4 prejšnji. Konservativci izgubili so jeden mandat. — Na Českem so v kmetskih občinah voljeni Čehi: Wesely, Trojan, Gregř, Hevera, Sulc, Klima, Mašek, Tišera, Adamek, Slavik, Šindler, Pleva, Wiedersperg, Penk, Spelina, Vašaty, knez Schwarzenberg in Steidl, nemški liberalci. Tausche, Krzepak, Steiner Stibitz, Pickert, Kirschner, Jäckl, Roser, Hutter, Boss-Waldeck in Swoboda ter privrženec nemške gospodarske stranke, Heinrich. Nemški liberalci izgubili so jeden sedež, katerega je pridobil kandidat nemške gospodarske stranke, sicer jo pa razmerje isto ostalo. 17 voljenih prejšnjih poslancev, 12 pa novih. Herbst propal je v dveh okrajih. — Včeraj so v štirskih kmetskih občinah voljeni razun že omenjenih konservativci: Kalkene-gger, Alfred Lichtenstein, Alojzij Lichtenstein in Karlon in liberalca Posch in Stadlober. Bivši konservativni poslanec Bärnfeind ni več voljen, tedaj so konservativci izgubili ta mandat. — O včerajšnjih volitvah na Moravskem imamo še jako malo poročil. V Brnskem volilnem okraju je bila ožja volitev mej grofom Belcredi-jem in Kussy-jem. Izvoljen je dr. Kussy, s 225 glasi, Becredi dobil 172 glasov. Liberalni Nemci so dali Kussyju svoje glasove. Voljeni so Čehi baron Prazak in dr. Šrom in vladni pristaš grof Rasumovskij. Iz največ okrajev pa izid volitev ni znan. — V Galiciji je včeraj voljen minister Ziemialkowski vitez Gniewosz, poljakom prijazni Rusin Ozarkievič, vitez Tyszkowski vitez Kamiec, vitez Wolanski, Čajkovski, Pseudorusin Siengalewicz, Pseudorusin Ohrimovič. Iz največ okrajev volilni izid še ni znan. Poroča se pa, da so v mnogih okrajih šanse za Rusine ugodne.

Papež je tudi potrdil škofa Schönborna za nadškofa **Praškega**. V soboto se je neki odposlalo dotično potrdilo iz Rima na Dunaj.

Vnanje države.

„Kreuzzeitung“ se piše z Dunaja, da ruski car namerava letos obiskati našega cesarja. Kje se snideta vladarja, pa še ni določeno.

Srbija pritožila se je pri Turčiji, da albanski roparji napadajo srbsko ozemlje. Taka pritožba se ve da ne bode nič pomagala, ker onemogla Turčija ni v stanu vzdrževati reda po svojih okrajinah.

Pogreb Viktora Hugona bil je velikansk. Vsa Francija pokazala je, kako časti pokojnika. Bil je veličastni nego pogreb Thiersov ali Gambettin. Pri Arc de Triomphe govorilo je šest govornikov, v Pantheonu pa petnajst. Pogreba udeležilo se je nad 20.000 ljudi vseh stanov. Anarhisti bili so razvili nekaj revolucionarnih zastav, pa so jih hitro skrili, ko se je približala policija, nekatere jim je pa policija vzela. Izgredov pa nikjer ni bilo. Dvanajst voz bilo je naloženih z vencji, 800 so jih pa nosili razni odposlanci.

Svicaarski zvezni zbor sešel se je predvečeraj. Predsednikom in podpredsednikom volil je radikalca Bezzolo in Morela. Stanovski svet pa je volil predsednikom Zweifla iz centra, podprednikom pa radikalca Bovyja.

Nemci se začinjajo bati, da prej ali slej zadene nemške delavce v Parizu, Londonu in Peterburgu ista usoda, kakor je poljske v Nemčiji, da jih bodo pognali domov. „National-Zeitung“ že graja „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, da je z gospodarskimi motivi opravičevala izgon poljskih delavcev. Taki gospodarski motivi se bodo tudi našli drugod, da iztirajo nemške delavce.

Dopisi.

Iz Celovca 2. junija. [Izv. dopis.] Od vseh četirih kandidatov, katere je postavil narodno-konservativni odbor, zmagal je le baron Pino s 125 glasovi; nasprotni kandidat Lax dobil je 103 glase. Dalje so dobili: prof. And. Einspieler 63, nasprotnik Wrann 70 glasov; Pongratz 73, nasprotnik Hock 106 glasov; Peitler 45, nasprotnik Nischelwitzer 95 glasov. Tako smo tedaj koroški Slovenci propali zopet z večino nastavljenih kandidatov in potisnjeni bodemo za celih dolgih šest let nazaj. Kdor pa Koroško bližje pozna, uvidel bode kmalu, da tukajšnje ljudstvo ni še politično zrelo in radi tega tudi ne razločuje, kake barve je ta ali oni poslanec. Žal, da je propal prof. And. Einspieler, katerega moža bi trebali koroški Slovenci tako silno v državnem zboru na Dunaji, kakor Bog zna kaj. — Zmagali bi bili z njim gotovo, ko bi bili segnili tudi mi Slovenci do skrajne meje, kakor so to storili naši nasprotniki. A Slovenec je prepohlevna duša in raji sam sebe po glavi bije, nego bi se imel komu zameriti. Dalje pa bode nam Slovincem po Koroškem zmagati vedno le z največjimi težavami mogoče, kajti kakoršen je sedanjí volilni red, po katerem so vsi slovenski okraji tako umno potisnjeni mej nemške okraje. Slovincem nikakor ne bode mogoče z lepo priti do večine. A tolažimo se, da bode s časom tudi tu drugače postalo in da tudi koroškim Slovincem posije jedenkrat luč pravičnosti in svobode.

Naši narodni stranki tukaj ni ničesar očitati, ona storila je svojo dolžnost, da, storila je vse, kar je bilo v njenej moči, a žalibog zastoj. Nasprotniki naši delali so na vseh postojankah proti nam nezasišano grdo, posluževali so se skrajnih mej, najgrših lažij in ostudnih obrekovanj o vsacem posamičnem naših kandidatov, kar vse skupaj pripomoglo jim je do gotovo ne častne zmage. Razmere po Koroškem so tedaj za nas Slovence še zmirom žalostne in treba bode resno misliti na to, kaj bi bilo najbolje ukreniti, da se iste vsaj v nekoliko zboljšajo. Od naših nasprotnikov, se zna, nemamo ničesar pričakovati, treba se nam bode samim poprijeti dela, kakor so se ga poprijeli štajerski Slovenci, kateri naj bodo nam in drugim v poseben vzgled. Osnujmo si narodna društva, ki naj imajo nalog, probujati narod po Koroškem iz nezavednega spanja. —

Iz Trsta 1. junija. [Izv. dop.] Volilni boj je od dne do dne hujši. Včeraj imelo je društvo „Edinost“ v salonu gledišča „Fenice“ volilni shod za III. razred, katerega se je udeležilo nad 900 volilcev iz Trsta in okolice. Predsedoval je predsednik Nabergoj, pa je potem oddal predsedništvo J. Primožiču, ki je govoril o važnosti volitve in gorko na srce polagal, voliti moško in se ne dati zapeljati po ostudni „Cikoriji“, ki slepi okolico s praznimi obljubami. Primožič, najstari okoličan, našteval je mnogo dogodkov probujenja okoličanov ter rotil je, rešiti posebno zdaj čast naroda, ko se vse lahonske sile upirajo, da bi prodrle že pridobljene naše pozicije v Trstu. Burno odobravanje sledilo je

govorniku. Okoličan Kljun predlaga kandidata Nabergoja, kar je vsem iz srca kipele. Gromoviti živio-klici zaorili so, da so se na ulico čuli. Ljudstvo je stalo v veliki množici na ulici, ker je bila dvorana polna in neso vsi mogli v njo. Gosp. Nabergoj zahvalil se je volilcem, razvil svoj program, namreč, da je njegov program njegovo preteklo delovanje, katerega se bode vedno držal. Društveni tajnik je potem še poučil volilce, kako se imajo na dan volitve zadržati, da morajo pododbori skrbeti, da pridejo vsi iz vsake vasi skupno v Trst, da ne zaostane nihče, ter da se ne dajo po nikomur ostrašiti ali pregovoriti. Volilci iz okolice nameravajo „in massa“ na volišče s črno-rumenimi zastavami, kar bi impozantno bilo, ker Iredenti te barve ne dopadajo. Volilni shod vršil se je od 1/2 11. ure pa do poludne. Ob istem času sklicala je tudi „Cikorija“ volilni shod v gledišče Fenice, katerega se je udeležilo le kacic 40 pristašev in naših. Sior Poldo Mauroner se ni upal fiaske sam nositi, pozval je svojega pristaša dr. Derino. On je predsedoval, pozdravljal došle cikorjaše, pa tresel se mu je glas, nekaj je vrelo mej poslušalci, kar ne pomeni dobrega. Dal je potem besedo dr. Combou. Ta hvallil je Mauronerja, da je on pravi reprezentant Trsta in okolice, da naj njega izvolijo, da bo delal za „patrio“ (?). — Ko so bile te besede „patria“ izgovorjene, ustal je star okoličan, ter rekel ginjenim glasom: „Okoličani, tu ni ničesar avstrijskega, tu ni za nas, misimo Avstrijci, zapustimo ta kraj. Kdor je mojih mislij, naj se oddalji z menoj. Živio cesar! Živela Avstrija! donelo je po obširnem gledišči in ostalo je na rešetu „Cikorije“ to, kar navadno ostane. Mauroner je bil ves osupnen, hotel je, da bi vladni komisar proti temu eksodusu postopal, toda kdo mora kaj? Ostalo je razen odbora Cikorije še nekaj gospodov. V prvih stolah bili so naši. Ko je odbor Cikorije klical „živio Mauroner“, ki se je zahvalil predgovorniku in odboru, da stavi zaupanje vanj, so se naši v istem hipu pokrili ter na vsa usta smijali pod nos Cikorjašem. Odbor pa je klobuke vihnil po zraku, sramoto zakrivajoč. Radi bi bili videli pač, da bi se bili oddalili, ne da bi je kdo videl. Tako je ostala Cikorija osramočena in sior Poldo si bode pri volitvi dobil figov venec. „Edinost“ pokazala je, da so tla, na katerih zberujemo, v istini naša, ter da je pala falanga, ki je nas prej ločila in zavirala do naših svetih pravic. Agitacija je strašanska, ali Nabergoj bode gotovo izvoljen!

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je šolski občini Št. Peter na Notranjskem za razširjenje šole 200 gld.

— (Grof Hohenwart) pripeljal se je danes zjutraj v Ljubljano. Dopoldne obiskali so ga gg. dr. vitez Bleiweis, Klun, Murnik, dr. Poklukar, dr. Vošnjak, katerim se je zahvalil za izvolitev v Ljubljani, proseč je, da to izjavijo gg. volilcem, katerim se bode sicer še posebno zahvalil.

— (Trgovinska in obrtniška zbornica kranjska) glasovala je danes dopoldne za državnega poslanca. Oddanih bilo je 18 glasov, vsi za grofa Hohenwarta.

— (Ožja volitev za dolenska mesta in trge) nastavil je g. deželni predsednik na prihodnji petek. Ravno isti dan pa je v Ljubljani volitev veleposestva. Ker g. grof Margheri kot kandidat ne bode mogel v ta dan Rudolfovega ostaviti, bode vsled te vladine naredbe narodno-konservativna stranka pri volitvi veleposestnikov še dva glasa izgubila. Drugod vlada dela v veleposestvu, da pripomaga vladni stranki k zmagi, pri nas pa —

— (Iz vseh dolenskih mest) nam dohajajo poročila, kako strašno so delali in pritiskali vladni organi za Šukljeja. Pravijo, da pod Bachom in Widmannom ni bilo nič huje. Lepa volilna svoboda to pod sedanjo kranjsko vlado! Zdaj je na volilcih nemške stranke ležeče, zmaga li Margheri ali Šuklje. Radovedni smo, kateri bodo imeli proti temu vladnemu pritisku več poguma, nemški ali slovenski.

— (K dolenski volitvi.) Iz Krškega se nam poroča, da so v dan volitve bili pozvani žandarji od treh postaj, da so patrolovali po trgu. Dva meščana sta telegrafovala naravnost grofu Taaffeju, da se volilcem krati volilna svoboda in prosila, da naj ministerstvo prepove okrajnemu glavarstvu

pritisk na uradnike in druge volilce, kajti takšna volitev se ne more imenovati svobodno.

— (Volitev veleposestva za Kranjsko) vrši se v petek. Narodno-konservativna stranka storila je, kar se je dalo, da bi dobila večino svojim, oziroma vladnim kandidatom. Toda bila je pri svojem prizadevanji brez pomoči od tiste strani, ki bi ravno v tej volilni skupini lahko kaj opravila. Šukljejeva volitev absorbovala je toliko dela na Turjaškem trgu, da ni časa ostajalo, brigati se za veleposestvo. Torej bosta Kranjsko tudi zanaprej zastopala gg. baron Tauferer in Švegelj.

— (Včerajšnja volitev Celjskega volilnega okraja.) V Celji: Volilcev vsch 209; prišlo jih je k volitvi 205.

Celjski sodnijski okraj: Vošnjak 59, Stadler 18, Vransko „ 24, „ —, Gornjigrad „ 30, „ —, Laško „ 42, „ 7, Šoštanj „ 25, „ —, Skupaj . Vošnjak 180, Stadler 25.

V Brežicah (sodnijski okraji Sevnica, Brežice, Kozje) „ 92, „ 25, Skupaj . Vošnjak 272, Stadler 50.

— (G. Josip Potrato), c. kr. okrajni sodnik v Kranji dobil je povodom svojega umirovljenja naslov in značaj deželne sodnije svetnika.

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) naznanja tem potom, da se prične prihodnji torek 9. t. m. pouk v petji za začetnike, ter vabi vse prijatelje petja k mnogobrojni udeležbi. Sprejemajo se novoustopivši gospodje vsak ponedeljek in sredo od 8.—9. ure zvečer v društveni sobi, Gospodske ulice št. 8, I. nadstropje. Nadalje priredi društvo „Slavec“ dne 14. t. m. popoldne ob 1. uri izlet v Kozarje, 2. avgusta pa na Bled in 15. avgusta veliko besedo v čitalnični restavraciji. 12. julija t. l. pa bode redni letni občni zbor. Natančneje določbe naznanile se bodo po slovenskih časopisih. Odbor.

— (Hranilnica kranjska) imela je včeraj sejo, pri kateri so se oddajale razpisane službe. Prosilcev bilo je 53. Službe kancelistov dobili so Achtschin, Dzimski, Tschada in Schrey. Dosedanji uradniki Rajakovič, Rudolf, Lukež, Rak, Kumer, Lugek, Zupančič in Böhm pomaknili so se za jedno stopinjo naprej.

— (V čitalniški restavraciji) odprl se bode jutri gostilniški vrt in bode svirala vsa godba domačega pešpolka baron Kuhn. Ustopenina 20 kr.

— (Naznanilo.) Skušnje na tukajšnji podkovski šoli vršile se bodo dne 26. in 27. junija, in sicer: v petek dne 26. junija za kovače, kateri niso obiskavali podkovske šole, v soboto dne 27. junija pa za učence podkovske šole. Kovači, kateri se hočejo podvreči tej skušnji, naj se oglašé pri podpisnem vodstvu.

Vodstvo podkovske šole Ljubljanske dne 2. junija 1885.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, začasni vodja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gorica 2. junija. Pri volitvi v mestni skupini oddanih 713 glasov. Grof Coronini izvoljen s 695 glasovi.

Dunaj 3. junija. V galiških kmetskih občinah voljeni so, izimši Rusina Kovalskega, ki je prodril v Zolkiewu, povsod Poljaki in štirje Rusini, katere so Poljaki podpirali. Trinajst okrajev volilo je dosedanje poslance, mej njimi ministra Ziemialkovskega jednoglasno. V Černovcih zmagal je liberalec Wagner proti dosedanjemu poslancu Kohanovskemu.

Sigmaringen 2. junija. Hohenzollernski knez ob 10. uri umrl. V soboto bode pogreb.

Regensburg 2. junija. Knez Taxis danes zvečer umrl.

Rim 2. junija. Več sto članov demokratskih društev napotilo se je zvečer z zastavami na kapitol, da bi praznovali smrti dan Garibaldijev. Mej potom pa je policija zaradi puntarskih klicev razgnala sprevod. Le nekoliko demonstrantov z vnanjimi doposlanci dospelo je na kapitol, položilo nekoliko vencev in protestovalo z govori. Napravil se je zopet red. V zbornici interpelevalo se je, zakaj se je demonstracija razgnala.

Tržne cene v Ljubljani
dne 3. junija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	698	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	536	Surovo maslo,	84
Jecmen,	520	Jajce, jedno,	2
Oves,	357	Mleko, liter	8
Ajda,	471	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	585	Teleče	58
Koruza,	570	Svinjsko	70
Krompir,	440	Koštrunovo	38
Leča,	8	Pišanec	25
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	8	Seno, 100 kilo	178
Maslo, kgr.	90	Slama,	59
Mast,	82	Drva trda, 4 metr.	720
Špeh frišen,	54	" mehka,	5

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
2. junija	7. zjutraj	737.08 mm.	11.2° C	sl. vzh.	megla	0.00 mm.
	2. pop.	736.44 mm.	18.6° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	738.96 mm.	12.6° C	sl. vzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 16.1°, za 1.3° pod normalom.

Dunajska borza
dne 3. junija t. l.
(Izvirno telegrafovo poročilo.)

Papirna renta	82	gl.	50	kr.
Srebrna renta	83	"	05	"
Zlata renta	109	"	20	"
5% marčna renta	98	"	40	"
Akcije narodne banke	858	"	—	"
Kreditne akcije	290	"	30	"
London	124	"	15	"
Srebro	—	"	—	"
Napol.	9	"	85	"
C. kr. cekini	5	"	86	"
Nemške marke	60	"	85	"
4% državne srečke iz l. 1854	250	gl.	126	"
Državne srečke iz l. 1864	100	gl.	166	50
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108	"	15	"
Ogrska zlata renta 4%	98	"	75	"
" papirna renta 5%	93	"	—	"
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104	"	—	"
Dunavska reg. srečke 5%	100	gl.	115	25
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	"	75	"
Prior. obliq Elizabetine zapad. železnice	113	"	—	"
Prior. obliq Ferdinandove sev. železnice	106	"	—	"
Kreditne srečke	100	gl.	174	50
Rudolfove srečke	10	"	18	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	101	25
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	213	"	—	"

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem, kateri so v četrtek dne 28. maja popoldne ob 5. uri v tako izredno in odlično mnogobrojnem številu spremili našo nepozabljivo, nagloma zamrlo soprogo, oziroma mater, gospo

LJUDMILO STAJER,

k zadnjemu počitku, potem slavni c. kr. rudniški godbi, slavnemu pevskemu zboru narodne čitalnice v Idriji in njega izvrstnemu gospodu pevodji, velespoštovanemu someščanstvu, darovateljem vencev in vsem onim, kateri so v zadnjih hudih trenutkih stali blagi ranjci milosrdno na strani in kateri so na ta ali oni način radovoljno pripomogli, da je bil pogreb nenadomestljive ranjce tako sijajen, izreka podpisana rodbina najtoplejšo in najodkritosrdnejšo zahvalo.

V Idriji, dne 29. maja 1885.

Zaljučca rodbina
Stajer-jeva.

(336)

Dr. Spranger-jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskušile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodci, omedlevici, glavobolju, trebušobolju, zasliženju, želodčni kislini, vzdigovanju, omotici, koliki, skrofelnom itd., proti zlatej žili, zapretju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedij. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu. (716-43)

NAZNANILO.

Najino prodajalnice na drobno

je tréba nekaj prezidati in ta poprava se ne dá dalje odlašati, zato nama je želeto, da svojo

zalogo poletinskega in modnega blaga

hitro kolikor moči zmajšava. Iz tega vzroka sva ukrenila, dotično blago od našnjega dne počenši skozi štiri tedne prodajati po znatno

znižani ceni.

Uljudno vabeča na mnogobrojno obiskovanje najine prodajalnice in na obilna pismena naročila, katera bodeva najsolidnejše izvrševala s poštnim obratom, pripravljava se najudaneje.

V Ljubljani, dne 3. junija 1885.

KRISPER & URBAN.

(337-1)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Okrožnica gospodom veteranom.

Udeležba:

Procesije Sv. Rešnjega Telesa 4. dan junija 1885. l., nastanovljenje v zvezdnem drevoredu.

Sestanek ob 1/8. uri zjutraj.

7. dan junija 1885. l. procesije Sv. Rešnjega Telesa:

Sestanek:

- a) pri frančiškanih, ob 1/8. uri zjutraj,
- b) pri Sv. Jakobu, ob 1/8. uri zjutraj.

Oprava: Paradna uniforma:

VABILO

OBONEMU ZBORU

14. dan junija 1885 v mestni dvorani.

SPORED:

Cerkvena slovesnost z zastavo in godbo ob 1/8. uri zjutraj.

DNEVNI RED:

1. Nagovor predstojnikov.
2. Poročilo o upravnem delovanju za 1884/85. leto in ozir na 10 letni obstanek društva in njega delavnost.
3. Prenaredba pravil.
4. Poročilo o računskem zaključku za 1884/85. leto.
5. Volitve.
6. Posamični nasveti v zmislu §. 24. društvenih pravil.

Gospodje društveniki se uljudno vabijo zbrati se polnoštevilno.

Ta dan je namenjen 10 letnemu obstanu našega lepega društva.

Zaupno se opiramo na društveno slogu in izkušeno vrlost družabništva, in ne dvomimo niti za migljaj, da se polnoštevilno snidejo častiti gospodje društveniki, ker priti je vsakemu veteranu in priti mora.

Beseda mora ni naše povelje, to je srčno čuvstvo, srčni nagib, kateri vsakatega istinito zvestega veterana brezdvomno popolnem navdušuje, da se ta dan konča kot časten dan društva in počne nova srečna društvena doba pod našim geslom: (334)

Vse za Boga, za cesarja, za domovino!

Vodstvo

pod Najvišjim pokroviteljstvom Nj. c. in kr. Apostolskega Veličastva cesarja Fran Josipa I. stoječega obč. društva veteranov.

V Ljubljani, v 22. dan maja 1885.

E. Lichtenegger,
tajnik.

Mihalló,
predsednik.

Zahvala in priporočilo.

Podpisani štejemo si v našo dolžnost, izreči tem potom najtoplejšo zahvalo upravnistvu banke „SLAVIJE“, ki nam je pri zadnji nesreči, ki nas je po ognji zadela, za poslopja in premakljive stvari vso zavarovano veliko škodo natanko, vestno in jederno poplačala. Ne moremo si kaj, da ne bi te banke kot zelo solidne priporočali občinstvu.

Dolenja vas pri Ribnici, 1. junija 1885.

Josip Merhar,
posestnik.

Josip Oražem,
posestnik.

Anton Loušin,
posestnik.

Ivan Hönlman,
posestnik.

Karol Pogorelec,
posestnik.

(335)

Tušci:
2. junija.
Pri starih: Walowsky iz Londona. — Wip-inger z Dunaja. — Wolf iz Inomosta. — Trevisani iz Vidma. — Stajp iz Gorice. — Kraus iz Trsta. — Ve-rlé iz Nabrežine.
Pri mlajših: Reiner z Dunaja. — Grof Hohenwart iz Grada. — Hantsch z Dunaja. — Herzog iz Grada. — Heller z Dunaja.
Pri avstrijskem cesarju: Gorick iz Celja. — Kappus iz Celova.

Ptujska vina.

1884. leta malo rezno gld. 8 do 12
1883. " mlo in fino " 13 " 16
1884. " mar-vino svitlorudeče " 11 " 14
pravi vinski jesih " 11 " —

prodaja na hektolitru (313-2)

Kravagna v Ptui.

Št. 8962. (319-2)

Košnja v najem!

V ponedeljek 8. dan junija t. l. dopoldne ob 9. uri se bode košnja mestnih senočetij pod gradom Tivolii po očitnej dražbi za 1885. leto kosoma oddajala v najem.

Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoldne na senočetih v Lattermanovem drevoredu poleg vojaške oskrbovalnice.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 27. dan maja 1885.

Župana namestnik: Vončina.

Skladbe, zložil F. S. Vilhar.

Ravnokar je izšla druga knjiga teh glasbo-tvorov s silko skladateljstvo. Zadržaj knjige je jako obilen in tako različen, da zamore zanimati vsacega, kdor se z glasbo bavi ali tudi samo poje. Cena knjigi je 1 gld. 60 kr., zares izredno nizka. (194-17)

Knjiga se dobiva izključivo pri samem skladatelji in naj se naročnina pošilja pod adreso:

F. S. Vilhar v Sisku.

A. Krejči,

v Ljubljani,

kongresni trg, na voglu gledališčne ulice.

preporoča svoje veliko zalogo vseh vrst modernih

klobukov in kap;

prejema tudi

kožuhovino in zimsko obleko

črez poletje v shranjevanje. (112-18)

Št. 9026.

Dražba.

Zaradi oddaje del za izpeljavo novega obrežnega zidu na desnem bregu Ljubljanice od Hradetzkyjevega mostu navzdol v dolžini 72 metrov vršila se bode pismena in ustna dražba dne 8. junija t. l. ob 10. uri dopoldne v dvorani mestnega magistrata.

Dotični načrti, pogoji in proračuni razpoloženi so v navadnih uradnih urah v prostorih mestnega stavbinskega urada vsakemu na ogled.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 28. dan maja 1885.

Župana namestnik: Vončina.

V DUMIČIČEVEJ DALMATINSKEJ KLETI

na cesarja Josipa trgu št. 8

točijo se

dalmatinska, južnoštajerska in kranjska vina

po 36 kr. liter in višje.

Pristnost originalnih vin se vsak čas garan-tuje s 1000 gld. (317-2)

BUDIMSKA Rákóczy GRENCICA,

katero so analizovali in označili deželna akademija v Budim-pešti, profesor dr. Stülzel v Monakovem, profesor dr. Hardy v Parizu in profesor dr. Tichborne v Londonu, priporočajo profesor dr. Gebhardt v Budimpešti in ne-davno profesor dr. Rokitsky v Inomostu, profesor dr. Zeissel na Dunaji in profesor dr. Sigl v Stuttgartu in druge medicinske kapacitete zaradi njegove bogate vse-bine lithiona; posebno uspešno se uporablja pri trdo-vratnih boleznih prebavnih organov in zapretju vede-ter se pred vsemi znanimi grenčicami posebno izredno priporoča. — Dobiva se po vseh špecerijskih prodajalnicah in prodajalnicah mineralnih voda, kakor tudi skoraj v vseh lekarnah in droguerijah, vedno na novo natočena. — Prosi se, da se zahteva izredno Budimska Rákóczy. (213-8)

Lastniki: bratje Loser v Budapešti.

Lastvina in tisk „Narodne Tiskarne“.